

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 421. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651351352416.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den I. Sønd. effter Trinit.

Collect

OGud som er alle deris styrcke som til dig haabe/ verdis veluillige at komme vore bøner til hielp/ oc fordi at menneskelig skrøbelighed maa sig intet foruden dig/ da giff din naadis hielp at wi dine Budord at legge oss effter baade met vilge oc gerninger maa dig teckis/ Ved vor Herre Ihesum Christum/ som met dig/ etc.

Oc vnder tiden denne.

HErre Gud himmelske Fader/ wi bede dig/ at du vilt formedelst din hellig Aand saa regere oss/ at wi icke som den rige mand foruden fruct høre dit ord/ oc icke saa omgaa met timelig ting/ at wi der hoss forgette det euige/ Men at wi gerne oc mildelige effter vor formue hielpe arme menniske/ oc besmitte oss icke met hofferdighed eller frodzeri/ Oc om wi bliffue besøgt met kaarsit oc wlycke/ at wi da icke falle i mishaa/ men sette alt vort haab til din hielp oc naade/ oc taalmodige offueruinde alting/ Ved din Søn Ihesum Christum/ Amen. ||

Epistelen I. Iohannis. III.

FORundrer eder icke/ mine Brødre/ om Verden hader eder. Wi vide/ at wi ere komne fra Døden til Liffuet/ Thi wi elske vore Brødre. Huo som icke elsker sin Broder/ hand bliffuer i Døden/ Huo som hader sin Broder/ hand er en Mandrabere/ Oc i vide/ at en Mandrabere haffuer icke det euige Liff bliffuende hoss sig. Der paa kende wi hans kærlighed/ at hand loed sit Liff for oss/ Oc wi skulle ocsaa lade vort Liff for vore Brødre/ Oc naar som nogen || haffuer 422 denne Verdens Godz/ oc seer sin Broder lide nød/ oc lycker sit Hierte til for hannem/ huorledes bliffuer Gudz kærlighed hoss hannem? Mine Børn/ Lader oss icke elske met ord/ eller met Tungen/ Men met Gerningen oc met Sandhed.

Euangeli. Luce. XVI.

IEsus sagde til Phariseerne/ Der vaar en rig Mand/ hand klædde sig met Purpur oc kaastelige Linklæder/ oc leffde huer dag herlige oc i glæde. Men der vaar en Fattig/ || som hed Lazarus/ hand laae faar hans dør fuld aff Saar/ oc begerede at mættis aff de Smuler/ som fulde aff den Rigis Bord. Dog komme Hundene/ oc slickede hans Saar. Oc det begaff sig/ at den Fattige døde/ oc Englene bare hannem i Abrahams skød/ Oc den Rige døde ocsaa/ oc bleff begraffuen. Som hand vaar nu i Helffuede oc i pinen/ da opløffte hand sine Øyen/ oc saa Abraham langt borte/ oc Lazarum i hans Skød/ hand robte oc sagde/ Fader Abraham/ Forbarme || dig offuer mig/ oc sent Lazarum/ at hand dypper det yderste aff sin Finger i Vand/ oc lesker min Tunge/ Thi ieg lider pine i denne Lue. Da sagde Abraham/ Betenck Søn/ at du haffuer anammet dit gode i din Liffs tid/ oc Lazarus der imod haffuer anammet ont/ Men nu skal hand trøstis/ oc du skalt pinis. Oc offuer alt dette/ er mellem oss oc eder it stort suellinde dyb befest/ at de som ville fare her fra ned til eder/ kunde icke/ oc icke heller fare der fra hid offuer til oss. Da sagde hand/ || Saa beder ieg dig Fader/ at du sender hannem til min Faders huss/ Thi ieg haffuer end nu fem Brødre/ at hand kand vidne faar dem/ Paa det de skulle oc icke

komme i denne pinis sted. Abraham sagde til hannem/ De haffue Mose oc Propheterne/ Lad dem høre dem.
Da sagde hand/ Ney/ Fader Abraham/ Men der som en aff de Døde ginge til dem/ gjorde de Penitentze. Hand
sagde til hannem/ Høre de icke Mose oc Propheterne/ da tro de icke heller/ om nogen opstode fra de Døde. ||